

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۲/۲۸

صبور الله سیاسنگ

پښتو ژباړه: رحمت آریا ۲۰۲۳ اکتوبر

د (میر اکبر خیبر)

د قتل پلټنه

۴۴ برخه

په پام کې ده چې په ۲۰۲۴ز کال کې د میر اکبر خیبر د قتل د پلټنې په هکله دوهم ټوک ولیکل سي. له دې کبله له ټولو ښاغلو لوستونکو په ځانگړې توگه د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند له لور پورو او ټیټ پورو غړو او عیني شهودو څخه هیله کېږي چې که د افغانستان د تاریخ د یوه ناسپړل سوي باب په هکله کره او ناول سوي دقیق معلومات په لاس کې لري نو یا دې له ما سره او یا دې له لیکوال ښاغلي ډاکټر صبور الله سیاسنگ سره د برېښنالیک د پتو له لارې اړیکه ونیسي او دغه تشه دې ډکه کړي. مه پرېږدئ چې تاریخ په راتلونکي کې تحریف سي. په درنښت

صبور الله سیاسنگ

siasang@yahoo.com

رحمت آریا - اکتوبر ۲۰۲۳

RahmatArya@Rogers.com

د معلوماتو راتلونکی

برېښنا لیک پته:

پښتو ژباړه:

د برېښنا لیک پته:

میر اکبر د وزیر اکبر خان په روغتون کې د ستوني د تانسولونو د عملیات لپاره بستري سو او دده په وینا، د بیرک پلویان به هره ورځ او کله ناکله به په تکرار، لیدلو ته ئې راتلل او په دې سره ئې تره کې او پلویانو ته به ئې پیام لېږه چې میر اکبر د انشعاب په جناح کې له دوی سره دی او صفوفو ته به ئې پیام استاوه چې د میر اکبر اصلي ځای دلته دی. او د تره کې پروراندې دې خپل دریځ اعلان کړي.

یوه د جمعي ورځ وه چې میر اکبر زموږ کور ته راغی، یو شمېر نور دوستان هم ول. موږ په خبرو اترو بوخت وو چې زموږ د کور دروازه وټکول سوه. دروازه مې خلاصه کړه، گورم چې عطا محمد شیرزی - مشهور په یاور صاحب - د سپه سالار د یاورانو له منځه یو یاور - راغلی دی. له سلام علیک وروسته ئې وپوښتل چې: میر اکبر دلته دی؟ زه ئې د پوښتنې لپاره «روغتون ته - ژ» ورغلی وم راته ئې وویل چې دلته دی. مثبت ځواب مې ورکړ. وئې ویل: هغه ته ووايست چې یو ځل دباندې راووځي. لارم او میر اکبر ته مې دا خبره وکړه. میر اکبر ژر پورته سو، ولاړ او له شیرزي سره په خبرو بوخت سو. ما د هغوی خبرې وانه وړېدلې خو په پای کې ئې راته وویل: مدیر صاحب او نورو دوستانو ته زما له پلوه خدای په امانې ووايست. د یوه عاجل کار لپاره باید له شیرزي صاحب سره لارم سم. (زما پلار ئې د «مدیر صاحب» په نوم یاداوه.)

بله اونۍ ئې لیدلو ته ورغلم، له هغه څخه مې پوښتنه وکړه: هغه ورځ مو له شیرزي سره چېرې تشریف یووړ؟ وئې ویل: تره کې، شیرزی رالېږلی وو چې راته ووايي چې زه باید ورسره وگورم. کله چې د تره کې کورته ننوتلم، څرگنده وه چې ما ته سترگې پر لاره دی، له دې کبله ئې مخ عطا محمد خان ته کړ او وئې ویل: شیرزی صاحب! کور مو ودان! کولای سی لار سی. له شیرزي مې وپوښتل: کوم عاجل کار لری؟ وئې ویل: نه نن د جمعي ورځ ده. کوم خاص کار نه لرم. کله چې ما د شیرزي ځواب واورېد او ومي لیدل چې د تره کې هم ورته پام دی، نو ومي ویل: زه وړاندیز کوم چې شیرزی صاحب زموږ دواړو دوست دی ښه به دا وي چې دی دې هم زموږ تر څنگ وي. تره کې مخالفت ونه کړ. کښیناستو او خبرې مو وکړې.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې ښې پزوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

لومړی می سترگی د کوتې پر دیوال یوه کاغذ باندې ولگېدلې چې څو قطعي عکسونه ئې ورباندې موبلې ول. له تره کې می پوښتنه وکړه: دوی ستاسو د مرکزي کمیټې غړي دي؟ تره کې تأیید کړه. ما ورته وویل: ددوی اکثریت زه پېژنم خو یو لږ شمېر مخونه می ونه پېژندل. هغه په خندا راته وویل: تاسو زه خوشي کړم، ماته همدا ملگري پاتې سول. په خندا می ورڅخه پوښتنه وکړه: ما تاسو خوشي کړئ یا نه؟ وې چې مور دې خوشي کړو؟ له مقدمې وروسته، تره کې د دې لیدنې اصلي موضوع مطرح کړه. له تاسو هیله کوم چې له ما سره مرسته وکړئ چې اوسنی وضعیت پای ومومي او ملگري یو ځل بیا سره متحد سي. ما پوښتنه وکړه: تاسو څو متحد واست، سبب څه وو چې دا وضع رامنځته سوه؟ تره کې مستقیم ځواب ورنه کړ، خو د خپلې اندېښنې په بنودلو سره ئې وویل: دا خبره به پرېږدو چې څنگه دغې وضعې ته راورسېدو، اوس زه په خپله په سخت وضعیت کې یم. د تره کې دقیق کلمات دا ول: " زه د سرینسو په ډنډ کې بند پاتې یم. راسره مرسته وکړئ چې له دې ډنډ څخه ووځم." ومې پوښتل چې: له دې ډنډ څخه د راوتلو لپاره، مقابل لوري ته ستا وړاندیز څه دی؟ په ځواب کې ئې راته وویل: ما ته یو ساده اکثریت راکړئ. د مرکزي کمیټې ټول کارونه تاسو ته پرېږدم. تاسو ئې په خپله مخته یوسئ. پوښتنه می وکړه: اوس چې ستاسو تر منځ متقابل اعتماد له منځه تللی دی، تاسو کوم ضمانت راکولی سئ چې له دې اکثریت څخه دې یو ځل بیا د اقلیت پر وړاندې ناوړه گټه وانخیستل سي؟ تره کې وویل: پر ما باور ولرئ.

ما ولید چې تره کې سره د حل داسې لاره نه سته چې د ستونزې حل دي ورباندې وکړي. هغه یوازې غواړي د ملگرو په منځ کې زما له دریځ څخه گټه واخلي او پرته له دې چې مقابل لور ته د منلو وړ کومه ژمنه وکړي غواړي ځان ته یو «اصولي» اکثریت جوړ کړي. نور پوه سوم چې تره کې له دې پورته کومه بله خبره د ویلو لپاره نه لري نو زه هم چوپ پاتې سوم. تره کې زما د قانع کولو لپاره خپله وروستی خبره د کوتې چټ ته د گوتې په نیولو وکړه: ددغه څراغ په شان به پرتاسو رڼايي خپروم او تاسو به زما تر رڼا لاندې د گوند چاري پر مخ وړئ. ددغو خبرو اترو د پای ته رسولو لپاره می خپل لاس د علاء الدین سیمې یعنی د شوروي سفارت ته ونيو او پوښتنه می وکړه: ستا دغه دوستان به له تاسو څخه د اوسنی وضعې په هکله څوابدي نه سي؟ تره کې عجیب ځواب راکړ: د هغو په کونه می داسې میوگي منډلې چې له ما ځان نه سي خلاصولی. کله چې د تره کې له کوره راووتلم، په دې فکر کې سوم چې ښه سو چې یو شاهد زموږ تر منځ وو، ځکه نه زه او نه تره کې دا مجال لرو چې هغه خبرې تبلیغ کړو چې زموږ تر منځ وسوي.

د تره کې له کوره له وتلو وروسته شیرزي د لاري په اوږدو کې راته وویل: که ما د تره کې خبرې او وړاندیزونه په خپلو غوږونو نه ول اورېدلي، نو ما به په سختی باور کړی وای چې تره کې تر دې حده نامعقول سړی دی. له میر اکبر څخه می پوښتنه وکړه: ستاسو په نظر د «سرینسو ډنډ» چېرې دی؟ مطمئناً د شوروي سفارت ښکاري. میر اکبر راته په ځواب کې وویل: سلیم عقل حکم کوي چې پر کورني فکتور تمرکز وکړو. د میر اکبر له ځوابه زما اخیستنه او جاج دا وو چې پر تره کې باندې فشار باید د دولت د خاصو مقاماتو له پلوه وي. ما هېڅکله د میر اکبر له خولې نه دي اورېدلي چې تره کې دې د جاسوس، قبيله پال یا د سیاست په مبادیو کې دې د بي سواده په نوم یاد کړی وي. یوازې یو ځل می د صمد ازهر په حضور کې د میر اکبر له خولې واورېدل چې وني وویل: تره کې له مارکسیزم څخه یوازې دومره پوهېږي چې ووايي «تبیته او پورته طبقه»؛ او د اصولو د بدیهیاتو په مبانیو چې نور کسان هم ورباندې پوهېږي دی له نورو شیانو خبر نه دی. البته چې ببرک او د هغه د کړی شاوخوا ته نېږدې کسانو د تره کې پر ضد دغه توروونه ډېر یادول.

میر اکبر مذهب ژبه درلودله، هغه ان خپلو تر ټولو بدو ډښمنانو ته هم ښکونځلي نه کولي. که پر چا ئې نیوکه کوله نو مخامخ ئې په سپینه ورته ویل، له دې کبله تره کې سره له مخامخ خبرو پرته ئې هېڅکله د – گوندي تشکیلاتو د بیا وحدت د رامنځته کولو – اصلي مفکوره له پامه نه غورځوله. تره کې هم د وخت په تېرېدلو سره درک کړه چې میر اکبر له نورو څخه له هره اړخه توپیر لري.

کارمل د گوند د بیا وحدت په درشل کې هڅه وکړه چې وحدت رد کړي، خو کله چې مجبور سو او د شورویانو له پلوه ورباندې فشار راغی بیا ئې بل تدبیر پر لاره واچاوه: د خپلو موخو د تر سره کولو لپاره باید میر اکبر له ځان سره همغږی کړي: " وه وروره! فکر وکړه چې بیا تېروتنه ونه کړو. له خلقیانو سره په وحدت کې څه شی نه جوړېږي." میر اکبر په ځواب کې ورته وویل: زموږ سیاسي او گوندي ژوند په بیا وحدت کې پای نه مومي، بلکه د گوند د ټولو غړیو او د یوه هېواد هیلي او د یوه مخکین گوند هیلي ترسره کېږي. ته ځوان ئې، کېدای سي ته د احتیاطي رهبر په توگه وساتل سي. خو په دې لاره کې زه له تاسره نه همغږی کېږم.

له دې نهیلې وروسته ببرک په دې فکر کې سو چې د راتلونکي متحد گوند مشرتابه د میر اکبر له شتون څخه پاک کړي، له دې کبله میر اکبر ئې د وحدت په مذاکراتو کې د پرچمیانو له هیات څخه په بشپړ ډول گوښه کړ. پلمه دا وه چې تره کې له میر اکبر سره خبرو ته چمتو نه دی. د وخت له مکررو ضیاع کولو وروسته، تره کې، نور احمد نور

ته چې په خبرو اترو کې د پرچميانو د هيات غړی وو، وويل: زه د «دوستانو» تر فشار لاندې يم، خو کارمل د ليدنو کتنو فواصل ډېروي او دې ته نه دی چمتو چې کار ژر پای ته ورسوي. له دې چې دوستانو د مذاکراتو په محرميت او چټکتيا ټينگار درلود، نو له دې کبله ئې له نور «احمد نور» څخه د مرستې غوښتنه وکړه.

نور «احمد نور»، کارمل وگواښه، او ورته ئې وويل: که له تره کې سره له تعلق څخه کار واخلې، نو زه د نورو ملگرو په مشوره له تره کې سره مخامخ د وحدت خبرې اترې يوې پايلې ته رسوم. په دې وخت کې ول چې کارمل جدي ناستې پېل کړې خو په راتلونکې مشرتابه کې ئې خيبر گوښي کړ. مير اکبر هغو کسانو ته چې دی ئې په راتلونکې مشرتابه کې د غړيتوب مستحق گانه، ويل: زما موخه هېڅکله د کوم دولتې يا گوندي مقام تر لاسه کول نه وه او نه ده. ما د وحدت د معطل کولو لپاره پلمه مه گرځوئ. زه د گوند په ازمايښتي غړيتوب هم قانع کېږم، په دې شرط چې تاسو وحدت رامنځته کړئ.

خيبر په خپلې دې خبرې کې صادق وو، ځکه په دغو مياشتو کې ان د هغه د ترور کېدلو تر وخته پورې ما د هغه له خولې يو ځل کومه گيله، شکايت يا نارضايتي نه ده اورېدلې. او نه مې د هغه په څېرې او چارچلند کې داسې کوم شی احساس کړل. برعکس، د هغه په وجود کې د راتلونکې لپاره شور او شوق او خوش بيني احساس کېدله.

تره کې د وخت په تېرېدلو سره د خيبر دا دريځ درک کړ او تر دې حده وړاندې لاړ چې تصميم ئې ونيوه د يوې طرحې په ترڅ کې ئې په سياسي بيرو کې په دې توگه شامل کړي چې نه خلقي او نه پرچمي کوم اعتراض وکولى سي او په دې توگه مشرتابه به لا نور کارنده او اغېزمن سي، خو وار له واره تېر وو، ډېره ناوخته سوې وه.

سياستگ: خيبر او امين؟

زيارمل: مير اکبر د امين په هکله مساعد نظر نه درلود. هېڅکله ئې په امين اعتماد نه کاوه، ځکه چې امين ئې د يوه سياسي ماجرا پال په توگه گانه. ددې برخې د لا روښانولو لپاره ستاسو پاملرنه هغه ليک ته را اړوم چې سرور يورش ما ته د ۲۰۰۱ز کال د فبرورۍ د مياشتې په شپږمې نېټې له نيويورک څخه رالېږلى دی.

د ۱۹۷۸ز کال د جنورۍ د مياشتې په لومړۍ نېټې د گوند د بنسټ اېښودلو کليزه په داسې حال کې جوړه سوه چې واحد مرکزي کميټه په دوه وو برخو ويشل سوې وه. دوى په دوه وو بېلابېلو ځايونو کې غونډه جوړه کړه. يوه برخه ئې په مکروريانو کې د وکيل په کور کې راټوله سوه. په دې غونډې کې استاد خيبر، وکيل، امين، تهذيب او نورو گډون کړى وو. له ډوډۍ او څښاک وروسته، سياسي بحثونه پېل سول. جدي خبرې د استاد خيبر وې چې له څو دقيقو وروسته د خيبر او امين تر منځ په لفظي شخړو واوښتلې.

خيبر د ملي او نړۍ والي اوضاع له لنډې شننې وروسته، پر گوندي وحدت ټينگار وکړ او له ټولو حاضرينو ئې وغوښتل چې په هره بيعه چې وي تشکيلاتي وحدت دې وساتي. خيبر پرته له دې چې د چا نوم واخلې زياته کړه: په خواشينۍ چې د مرکزي کميټې په سطحې کسان هم سته چې له وحدت سره مخالفت ښکاره کوي. په همدې دليل ده چې لا تر اوسه په يو شمېر برخو کې تشکيلاتي وحدت نه دی بشپړ سوې. (موخه ئې د گوند نظامي برخه وه) دا خبره د امين په مزاج بڼه ونه لگېدله. امين د نورو خبرو په ترڅ کې وويل: ملگرو! دا چې دا وحدت مهم دی يا نه دی، دا بېله خبره ده خو تاسو ته په ډاډ وايم چې که د گوند د وحدت څرنگوالی يوې خوا ته کېښېږدو، په نېږدې راتلونکې کې انقلاب له ما څخه وغواړي. استاد خيبر په غضب او جدېت له امين څخه پوښتنه وکړه! ملگري امين! تاسو څوک ياست چې مور دې انقلاب له تاسو وغواړو؟ بيا ئې د خپل مخکيني استدلال پر دوام وويل: مور او تاسو په دې معتقد يو چې انقلاب ولسونه او پرگني ترسره کوي. د يوه مخکښ گوند په توگه زموږ او ستاسو ونډه به دا وي چې د ولسي انقلاب رهبري وکړو او هغه ته تگ لورى ورکړو. د ملگري امين خبرې خطرناک بدعت دی او له دغو خبرو څخه د ماجرا غوښتنې بوى راپورته کېږي، ماجرا غوښتنه ډېر خطير عواقب لري.

استاد خيبر د خپلو خبرو په پای کې امين يو ځل بيا تر شديدو نيوکو لاندې ونيوه. متقابلاً، امين د خيبر خبرې، کتابي خبرې وبللې او وئې ويل: که د کتاب په هيلې کېښو، نو انقلاب به هېڅکله په سترگو ونه وينو. غونډه پای ته ورسېده او د ټولو د خولو خوند ئې بد کړ. تره کې او کارمل او د دواړو جناح گانو مشرتابه، د امين نظر ومانه. په دې منځ کې مير اکبر يوازې يوه استثنا وه چې د ژوند تر پايه له توقع او ډار پرته د خپلې خبرې مدافع پاتې سو او په دې لاره کې ئې خپل سر له لاسه ورکړ.

که څه هم په خپله مير اکبر ماته دا قصه کړې وه خو ما د هماغې غونډې په هکله په سويس کې له وکيل څخه پوښتنه وکړه. وکيل هم ټولې خبرې يو په يو تاييد کړې او زياته ئې کړه: غونډه زموږ په کور کې وه. زه د امين څنگ ته ناست وم او په پای کې ما په خپلو غوږونو اورېدل چې امين، خيبر ته وويل: «وئې وهم ستاسو په گوند کې...!»

سياستگ: خيبر او د علي احمد خرم مرگ

زيارمل: کله چې پوليسو د قاتل نوم مرجان اعلان کړ، څرگنده سوه چې د ډيموکراټيک گوند غړی دی او نوم ئې د گوند د هغو غړو په ليست کې دی چې له وحدت وروسته د امين له لوري گوند ته جذب سوې وو. د کنز د ولايتي

کمیټې د منشي نظام الدين تهذيب له لوري په يوه ليک کې چې له وحدت وروسته مرکز ته راوړسېد په څرگنده ليکل سوي ول: يوه اونۍ کېږي چې «د گوند غړي» ملگري مرجان کابل ته د تگ اجازه اخيستي خو تر اوسه نه دی راغلی. مير اکبر راته وويل: امين ناپاکه لمن لري. ډارېرم چې ددغه قتل تور زموږ په گوند ونه لگېږي. هغه خپله دغه اندېښنه تره کي ته هم افاده کړي وه. تره کې په ځواب کې ورته ويلي ول: خطر اوس زموږ له سره تېر سوي دی او نه سي کېدای چې له دې اړخه دې کوم گواښ زموږ گوند ته متوجه سي. (مرجان پوليسو ته په لومړنيو تحقيقاتو کې ځان «د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند» معرفي کړی وو؛ خو د تره کي د خوش بينۍ او د هغه د اطمینان سرچينه راته روښانه نه ده. معلوماتي چينل شورويان ول.)

کله ناکله زما پام دې ټکي ته اوښت چې يو شمېر خلقيان لکه عبدالمحمد درمانگر، پوهاند محمود سوما او نياز محمد مومند — هماغه چې وروسته ئې له شهنواز تني سره پاکستان ته تېښته وکړه — د مير اکبر ليدلو ته راتلل. يو شمېر به ئې په خپله مير اکبر راته ويل.

د خرم ترور يوه ناقصه طرحه سوي پروژې وه چې بالاخره د مير اکبر په ترور ئې رښتيايښه/تحقق وموندله: زه فکر کوم چې لومړنۍ طرحه داسې وه: داؤد به د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د خرم په ترورولو تورن کړي، او په دې سره به د گوند د مشرانو او د گوندي فعالينو د نيولو لړۍ پيل کړي. گوند به د پلان د طراح يا د طراحانو د پلان پرېنست غبرگون ښکاره کړي، خو داسې ونه سول. داؤد نه يوازي دا چې د خرم په جنازي کې گډون وکړ بلکه ددې پېښې مسؤول ئې باندني ځواکونه او د افغانستان د پرمختگ دښمنان وبلل — نه د افغانستان ډيموکراتيک گوند.

نور بيا

له ما سره بله نښه داده: کله چې...

يادونه: قدرمنو لوستونکو! دا هم د بناعلي رحمت آريا د آرشف [لينک](mailto:linik@maqalat.afghan-german.de)